

Ab me tež twojo słowo
 We šmērski trošyt dawako.

II. Kaž paž ma še wono s tym hobroschenim, a we žom hobštoj to šame?

Ma to dajscho nam k drugemu wotgronišy.

Do hebroschenie hobštoj we tom, až ten žłowek možo te
 grěchy hoblutowasch a do Jesusa wěrisch.

S tym hobroschenim hordujo we tom šwětem pišnie
 howazej tež schyčno to rosmete, žož ten šwěty Duch k
 našej sbožnosći nad nami žni; tudy paž rosmějomy my
 we nom ten gnadny statk tego tschojeho Boga a wobebne
 tego šwětego Ducha, žož won psches šwojo słowo tego
 grěšnika k wěrnej lutošći nad tymi grěchami sbužijo, aby
 won jogo k tej sbožne-žnjezej wěre pschigotowak. Take
 wotglědanie mējascho Jesus pschi tom žiwne statku, lenž
 won ja našym ewangeliom žni, a pschi tom pratkowanu,
 kotarež won žaržy, aby schyčne pschiglědare a posłuchare
 do nogo wěrili; pscheto tak žejo Jan (20, 30. 31): „Jesus
 jo wele žiwow žni, aby wy wěrili, až Jesus jo Kristus
 ten syn Božy, a aby wy wěreze to žyweie mēli we jogo
 mēnu.“ Až paž to hobroschenie jaden dar Božy jo, mo-
 žomy s tego husnasch, dokulaž my ja Jesušoweju sašlužbu
 perwej nepožedamy, až my psches to Bože huswětlenie k
 husnaschu našych grěchow šmy pschischli; gaž my paž
 naše grěchy pschawe husnajomy, ga my še tež hobtužy-
 jomy nad nimi; my paž nedostaňomy ned to wodawanie
 tych šamych; ale wono jo třebne, až ten šwěty Duch nam
 perwej tu wěru podarijo. Wonu hordujo togodla to ho-